

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815206262
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815206262.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne spore žalobcu: E. reality s. r. o., so sídlom v K., T. I. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Z. Z., advokátom so sídlom v K., P. XX, proti žalovanej: Mgr. E. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., S. XXX/XX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Y. N., spol. s r.o. so sídlom v G. G., E. XX, F.: XX XXX XXX, o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. februára 2019, č. k. 4C/162/2015-73, taktó

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. **p o t v r d z u j e.**
Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil. Výrokom II. žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca podal dňa 09.01.2015 v spore vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4C/133/2013 vzájomnú žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10.000 eur s príslušenstvom, ktorú súd uznesením č. k. 4C/133/2013-125 zo dňa 11.02.2015 vylúčil na samostatné konanie. Skôr než sa začalo prejednávanie sporu či pojednávanie, žalobca podaním doručeným súdu dňa 16.01.2019 zobral vzájomnú žalobu späť a uplatnil si náhradu trov konania. Súd citoval ust. § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP a uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca účinne zobral podanú žalobu v celom rozsahu späť, súd, rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, konanie vo veci zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania, pretože žalobca procesne zavinil zastavenie konania.

2. Proti uzneseniu, jeho výroku II. o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania neprizná. V odvolaní poukázal na to, že podaním zo dňa 07.01.2015 uplatnil voči žalovanej vzájomným návrhom nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10.000 eur, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie. Výzvou zo dňa 20.05.2015 ho súd vyzval na úhradu súdneho poplatku zo vzájomného návrhu vo výške 600 eur, pričom výzva obsahovala poučenie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch o tom, že ak súdny poplatok nebude v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví. Žalobca v určenej lehote príslušný súdny poplatok neuhradil a neuhradil ho ani dodatočne, čím mal Okresný súd v Prievidzi v zmysle Zákona o súdnych poplatkoch konanie zastaviť. Po viac ako troch rokoch zaslal Okresný súd v Prievidzi žalobcovi výzvu zo dňa 24.08.2018, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu právneho zástupcu žalovanej zo dňa 25.07.2018. Žalobca na základe predmetnej výzvy súdu písomne oznámil, že súd mal v roku 2015 ex legge konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastaviť a že nerozumie dôvodom, prečo tak súd v roku 2015 neurobil a prečo tak neurobil ani dodatočne. Napriek uvedenému naopak súd uznesením zo dňa 15.11.2008 opätovne uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia uhradil súdny poplatok s poučením, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať. Žalobca ani teraz poplatok neuhradil. Voči tomuto uzneseniu Okresného súdu Prievidza opätovne zaslal vyjadrenie, v ktorom opäť zhrnul jeho názor, že konanie malo byť pre nezaplatenie

poplatku zastavené. Okresný súd ho žiadosťou zo dňa 11.01.2009 následne požiadal, aby súdu oznámil, či vzhľadom na svoje predchádzajúce vyjadrenie berie vzájomnú žalobu späť, alebo na nej trvá, na základe čoho zaslal súdu späťvzatie návrhu, hoci išlo podľa jeho názoru o zbytočný úkon, nakoľko sa vo veci nemalo vôbec konať od roku 2015, kedy nebol v určenej lehote súdny poplatok uhradený. Žalobca preto odmieta zodpovednosť za buď ľudské alebo technické zlyhanie na Okresnom súde v Prievidzi priznaním nároku žalovanej na náhradu trov konania.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne rozhodnutie, pričom poukázal na to, že v priebehu konania vznikli žalovanej v súvislosti s jej obranou trovy, ktorých vznik žalovaná nezavinila. citoval bod 1 výroku Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 05.09.2018 sp. zn. II. ÚS 275/2018, podľa ktorého „ právo na priznanie právnymi predpismi stanovenej náhrady trov konania, ktoré úspešnej strane v konaní vzniknú, je nielen súčasťou práva na spravodlivý proces, ale tiež súvisí, pokiaľ ide konkrétne o náhradu trov právneho zastúpenia, s majetkovými právom podľa článku 20 ods. 1 Ústavy a článku 1 ods. 1 Dodatkového protokolu. Ak Okresný súd náhradu nákladov v správnej výške určenej podľa príslušnej právnej normy sťažovateľke nepriznal, odoprel jej ochranu označených práv zakotvených v ústavnom poriadku“.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej časti výroku II. a zistil, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v tejto napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok I. uznesenia odvolací súd nepreskúmaval, pretože proti tomuto výroku odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Základným predpokladom pre nárok na náhradu trov v občianskom súdnom konaní je miera úspechu vo veci, vyjadrená v ust. § 255 CSP. Z neho vyplýva, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Pokiaľ súd vo veci meritórne nerozhodne, postupuje podľa § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom vo veci nemohlo byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej v zásade povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

7. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4C/133/2013 podal voči žalovanej vzájomnú žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10.000 eur s prísl., ktorá bola uznesením súdu prvej inštancie sp. zn. 4C/133/2013-125 zo dňa 11.02.2015 vylúčená na samostatné konanie. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že pred rozhodnutím súdu vo veci žalobca zbral žalobu späť podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.01.2019, čím procesne zaviniel zastavenie konania bez meritórneho rozhodnutia súdu, preto súd prvej inštancie správne podľa § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania proti strane.

8. Pokiaľ sa žalobca v odvolaní bráni tým, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď konanie nezastavil po tom, čo žalobca nezaplatil súdny poplatok zo vzájomnej žaloby, k tomuto odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nepochybil, keď konanie o vzájomnej žalobe žalobcu nezastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, pretože podľa § 10 ods. 2 písm. c/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, účinného ku dňu podania vzájomnej žaloby, pre nezaplatenie poplatku prvostupňový súd konanie nezastaví, ak došlo k rozšíreniu návrhu alebo podaniu vzájomného návrhu v tej istej veci potom, ako začal konať vo veci samej, čo sa týka aj posudzovanej veci.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške trov

odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).